

מקורות השראה

ליאור אברהם

מבוא

העבודה שלי עוסקת בבנות נוער. אני אצלם בנות נוער לבושות ליציאה בחדרן. אני אוהבת ומחוברת מאוד לאופנה. בעיניי הבגדים מייצגים אותנו. כל אחת לובשת מה שהיא רוצה שיחשבו עליה וכך נוצר הרושם הראשוני. בגיל העשרה העיסוק במראה החיצוני הוא אין סופי. מעניין אותי לראות איך כל נערה מציגה את עצמה באמצעות הבגדים שהיא לובשת ליציאה. בנוסף, מעניין אותי לראות את החדרים של הנערות, האם הם תואמים למראה החיצוני? או שהם מייצגים את עולמן הפנימי הנסתר.

בשנים האחרונות עולם הפרסום רב העוצמה, מודלים לחיקוי מעל מסך הטלוויזיה, לחץ חברתי, הדגשת ה"עצמי" והכמיהה לזהות השפיעו רבות על תכולתו של ארון הבגדים, במיוחד של בני הנוער. הביגוד הפך לאמצעי זיהוי נפוץ יותר ומביע יותר. סגנון הלבוש שלנו הוא הדרך שלנו להביע את מי שאנחנו, וזהו הביטוי האישי שלנו שמאפשר לנו לבטא את האישיות שלנו הכי טוב שאפשר.

בקרב בני נוער, ביגוד הוא 'הצעקה האחרונה' והוא מביע את הרצון למשוך תשומת לב. בני נוער מבטאים את השיוך לקבוצה על ידי מציאת דמיון משותף, במיוחד בתחומים כמו אופנה. הם ממהרים לעקוב אחרי טרנדים אופנתיים על מנת להשתלב במהירות בחברה. עם זאת, קיים גם צורך בבידול. בני נוער משתמשים באופנה כדרך לבטא את עצמם כמו גם את השתייכותם, השגת מעמד חברתי ויצירת קשרים עם בני גילם.

ניתן ללמוד רבות על הנוער בעזרת הבגדים שהם קונים ובוחרים ללבוש. לבני נוער יש מודעות גבוהה לאופן שבו הסביבה רואה אותם וניתן לראות כיצד הביטחון העצמי שלהם בא לידי ביטוי בלבוש. מנגד, השינויים בתקופת גיל ההתבגרות והצורך בתחושת השייכות לפעמים מניעים מתבגרים רבים להתלבש בהתאמה חברתית ולא מתוך חיבור אישי לבגד.

באופנה מתקיים מתח בין ביטוי העצמי לבין הרצון לעמוד ב"חוקים" שמגדירים איך אנחנו "צריכים" להתלבש כדי לעמוד באידיאל יופי מסוים. בני נוער מבטאים את עצמם דרך הבגדים אבל בגבולות הנורמה החברתית.

מתבגרים החוששים ממשיכת תשומת לב, יבחרו במראה 'זרוק' יותר. לעומתם המתבלטים ילבשו כמעט כל דבר כדי להראות שונה בנוף.

בעבודתי אחקור על הצלמים - Rania Matar, אדריאן סלינג'ר / Adrienne Salinger, Maya Fuhr.

העמקה תאורטית

1. רניה מטר/ Rania Matar

רניה מטר היא צלמת לבנונית-אמריקאית. מטר נולדה ב-1964 בלבנון ועברה לארצות הברית בשנת 1984 כאשר הייתה בת 20. היא למדה ארכיטקטורה באוניברסיטה האמריקאית בביירות ובארצות הברית, ועבדה כארכיטקטית במשך כמה שנים. בשלב מסוים החליטה לעשות הסבה לצילום, ומאז היא מציגה בגלריות ובמוזיאונים בעולם ומלמדת צילום במכללה לאמנות ועיצוב של מסצ'וסטס. חלק גדול מהפרויקטים של מטר מתמקדים בנשים, כמו פרויקט צילומים של נשים וילדיהן במזרח התיכון, מסע צילומים בתוך מחנה פליטים פלסטיני בלבנון, סדרת צילומים של רעלות ופרויקט של דימויים נוצריים בעולם הערבי.

כאישה ואם אמריקאית ילידת לבנון, הרקע התרבותי של מטר, ניסיונה הבין-תרבותי והנרטיב האישי גורמים לצילום שלה – בצילומיה מנסה רניה לבטא את החיפוש אחר זהות ונשיות בקרב נשים ונערות בארה"ב ובלבנון. היא הקדישה את עבודתה לחקר סוגיות של זהות אישית וקולקטיבית, באמצעות צילומי התבגרות ונשיות. היא עובדת הן בארצות הברית שבה היא חיה והן במזרח התיכון ממנו היא באה, במאמץ להתמקד במושגים של זהות ואינדיבידואליות, הכל בהקשר של האוניברסליות הבסיסית של חוויות אלו. רניה עוסקת בסדרה שלה "A Girl In her room" בנערות בחדרן. בסדרה מתמקדת רניה בנערות מתבגרות מתרבויות שונות בארצות הברית ובלבנון במטרה לתת הצצה ייחודית אל חייהן הפרטיים והאני הפנימי שלהן. בצילומיה של רניה החדר הוא מטאפורה לחייה של נערה, היא משתלבת בו בדיוק כמו בכל דבר אחר במרחב החומרי והרגשי שלה. מרבית הנערות בסדרה נראות נינוחות, מבטן טבעי וניכר שתנוחות הגוף משקפות את האישיות שלהן. בנוסף, יש גם התאמה מעניינת בין הבגדים שהנערות לובשות לבי החדר שלהן – תרגום ויזואלי לדימוי הנערות בעיני עצמן. הפרויקט שלי עוסק בנערות מתבגרות בחדרן. גם אני, כמו רניה, מתכננת לתת הצצה אל חייהן הפרטיים והאני הפנימי של הנערות אותן אצלם. למשל בדימוי (Reem Doha Lebanon, 2010) ניתן לראות את העיסוק בנערה ובחדרה דימוי זה מתכתב עם העבודה שלי בכך שהוא משקף את האישיות של הנערה – הן באמצעות המבט/תנוחות הגוף והן באמצעות הלבוש.

Reem Doha Lebanon, 2010

ניתוח צילומים

: Chrisrillia, Rabieh, Lebanon, 2010

בצילום הנ"ל צילמה רניה מטר נערה לבנונית בחדרה. הנערה יושבת בחדרה על כסא כשמבטה מופנה למצלמה, מבטה ריק ללא הבעת רגש. לידה תלויה חזיה ורודה שמתכתבת עם הקיר הורוד, סביבה מפוזרות נעלי עקב, סנדלים וקרזים בצבע ירוק. על הקיר הורוד תלויה תמונה גדולה של מרלין מונרו במיטתה שהיא הייתה סמל מין בארה"ב בשנות ה-60. לתמונה זו חשיבות רבה ליחסי דמות רקע. הצבת נערה מתבגרת מול תמונתה של מרלין מונרו מייצגת דיאלוג בין מי שמסמלת מיניות למי שמגבשת מיניות. בנוסף להתכתבות הנרטיבית יש גם התכתבות בצבעוניות בין הדמות לרקע. לדעתי כוונתה של רניה בפריים זה להראות את המרחב האישי של הנערה ואיך היא מביעה את עצמה דרך החדר ואולי גם את מרד הנעורים שלה. הצילום הוא חלק מסדרה. בחרתי בתצלום זה מכיוון שהוא מעורר בי סקרנות. כשאני מסתכלת על הפריים אני מתעניינת כיצד שאר החדר של הנערה נראה ומתעורר בי רצון להכיר את הנערה. נראה כי הנערה צמודה לקיר ולכן אין ועמק שדה רדוד וגם אין עיוות של חלקים בתמונה ולכן אני משערת שהצילום צולם בעדשת נורמל ומגובה העיניים של הנערה. מהירות התריס בינונית ויש הקפאה של הנערה. הצילום צולם בעומק שדה מלא, הדמות ממוקמת בחצי הפריים והצבעים הבולטים בצילום הם הורוד ולבן.

Sidonie, Belmont, Massachusetts (2010)

בצילום הנ"ל צילמה רניה נערה אמריקאית בחדרה. בצילום הנערה שוכבת על מיטתה כאשר ראשה מוטה מטה ושערה מסתיר את פניה. על פי תנוחת גופה של הנערה ניתן להבחין שהיא מתוסכלת/עצובה או סתם לא מעוניינת להצטלם. סביב הנערה נמצאים המון תיקים, חלקם תלויים על הקיר ומשמשים כאובייקט נוי לחדר לצד סטיקרים. לדעתי כוונת הצלמת להראות את התסכול בגיל הנעורים והבלגן שנמצא בראש המתבגר. בחרתי בתצלום זה מכיוון שארצה לצלם בהשראתו בפרויקט שלי. ארצה להעביר את אותן תחושות תסכול/עצבות אצל הנערות אותן אצלם. בנוסף, התצלום מעורר בי סקרנות לגבי מה שעובר על הנערה ורצון לעזור לה. התמונה צולמה בעדשה רחבה. מהירות התריס בינונית מכיוון שהנערה שוכבת ללא תנועה ואין צורך בהקפאה. התמונה צולמה בעומק שדה מלא. הדמות ממוקמת במרכז הפריים לתצלום צבעים קרים. הגוונים הכחולים בולטים בפריים. התאורה טבעית - אור חלון, ככל הנראה התמונה צולמה בשעות הבוקר, גוון האור נראה לבן. התאורה צדדית ויש ניגודיות רכה בין כהה לבהיר. נקודת הצילום של הצלם היא בגובה העיניים וגודל הפריים הוא לונג שוט.

Rassia, Medford, Massachusetts (2009)

בצילום הנ"ל צילמה רניה נערה שחומת עור אמריקאית. הנערה שוכבת על מיטתה שסביבה מוצרי טיפוח שונים. מבטה של הנערה ריק, ללא הבעת רגש. הנערה שוכבת על המיטה כשיד אחת מונחת על הבטן התחתונה שלה ויד שניה שמוטה על המיטה. לדעתי כוונת הצלמת להעביר את התסכול של נערות ברצון להיות 'מושלמת' ומטופחות. בחרתי בתצלום זה כדי שתהווה עבורי השראה לצילום בפרויקט שלי. התצלום מעורר בי רעיונות חדשים לפרויקט שלי. הצילום הוא חלק מסדרה. הרעיון מאחוריו הוא להראות כיצד חדרי הנערות מביא לידי ביטוי את האני שלהן. אין עיוותים בתמונה ולכן לדעתי מדובר בעדשת נורמל. מהירות התריס בתצלום היא בינונית מכיוון שהנערה שוכבת ללא תנועה ואין צורך בהקפאה של תנועה. התמונה צולמה בעומק שדה מלא. הדמות נמצאת בשליש התצלום והיא חלק מהרקע. הצבעים הבלוטים הם לבן, כחול, ורוד וצהוב-צבעים קרים. התאורה בתצלום מלאכותית, פלאש וניתן לראות זאת עקב האור החזק והממוקד על הדמות וסביבתה. התאורה ישירה ויש נגודיות ממוקדת בין כהה לבהיר. נקודת הצילום של הצלם גבוהה וגודל הפריים הוא לונג שוט.

לדעתי רניה מטר מעבירה את המסר שלה בצורה ברורה וטובה. התצלומים שלה מעוררים אצלי המון סקרנות ובפרויקט שלי אקח השראה מרניה. התרשמתי בעיקר מהדרך בה מצליחה רניה להעביר את רגשות הדמויות למרות שמבטם ריק.

1. אדריאן סלינגר / Adrienne Salinger

אדריאן סלינגר, נולדה בשנת 1956, היא צלמת אמריקאית. סלינגר ידועה בעיקר בזכות סדרת התמונות שלה – **In My Room: Teenagers in their Bedrooms**. "חדרי השינה שלנו מספרים עלינו סיפורים. הם הופכים למאגר של זיכרונות, תשוקה ודימוי עצמי", אומרת אדריאן. הסדרה שלה שצולמה בתחילת שנות ה-90 של בני נוער וחדרי השינה שלהם היא תובנה והצצה לעבר. "הייתי מוקסמת להיכנס לבתים של זרים ולחדרי השינה של אנשים, לשאול אותם על חייהם ולשמוע את הסיפורים שלהם", היא אומרת. "התעניינתי במידע החזותי העשיר שמראה את הסתירות והאמביוולנטיות של ההתבגרות."

בסדרה שלי אקח השראה מדימוייה של סלינגר בסדרה **In My Room: Teenagers in their Bedrooms**. בסדרה מצולמים בני נוער אמריקאים בחדר הפרטי שלהם. הסדרה הייתה תגובה לתחושת הדחייה של סלינגר מהייצוג הזוהר ופנטזיית הנעורים המזויפת שהוצגה בטלוויזיה באותן השנים. סלינגר רצתה להראות את המציאות האמיתית של הצעירים – את מחשבותיהם וחלומותיהם, את הטראומות הנסותרות שלהם ואת הכאב שהם חווים. סלינגר מראה בסדרה כיצד חדריהם של בני הנוער מכילים את כל רכושם. העבר נדחס על אותו מדף כמו העתיד. את המצולמים בסדרה פגשה סלינגר בקניונים, במסעדות ובאמצעות חברים. היא ביקשה מהמצולמים לא לנקות את חדרם ולא להתכונן בשום צורה.

הפרויקט שלי עוסק בנערות מתבגרות בחדרן. גם אני, כמו אדריאן, מתכננת לבקש מהנערות אותן אצלם לא לסדר את החדר במטרה להראות כיצד החדר הוא המקום שבו אנחנו מבטאים את עצמנו. למשל בדימוי זה ניתן להבחין בבלאגן שבחדר ולראות כיצד החדר מייצג אותה ואת האישיות המיוחדת שלה. אפילו חפצים קטנים שמונחים בחדר חושפים לנו הרבה על התקוות, הפחדים והחלומות של כל נער – דימוי זה מתכתב עם העבודה שלי.

Daryle M, Teenager

בתצלום הנ"ל צילמה סלניג'ר נערה אמריקאית בחדרה. הנערה עומדת באופן סטטי כאשר מבטה מופנה למצלמה וההבעה שלה ריקה. החדר של הנערה מבולגן ועמוס בחפציה האישיים. לדעתי הצלמת התכוונה בתצלום זה להראות כיצד חדר של נערים נראה באמת- מבולגן. התצלום הוא חלק מסדרה המציגה את החדרים של בני הנוער בשנות ה-90. בחרתי בתצלום זה כי אני מזדהה עם הנערה והחדר שלה. גם החדר שלי מבולגן ברוב הזמן. התמונה צולמה בעדשה רחבה בפרספקטיבה רחבה. מהירות התריס בינונית שכן הדמות אינה זזה ויש הקפאה של התנועה. עומק השדה מלא ויש חדות מלאה. הדמות נמצאת בשליש בתצלום והיא חלק מהרקע. אין שימוש בארט בתצלומיה של סלניג'ר בסדרה זו מכיוון שמבקשת מהנערים לא לסדר ולארגן את החדר לפני הצילומים. הצבעים בתמונה חמים. התאורה בתצלום מלאכותית, וזאת ניתן לראות בגלל נפילות הצל על הקיר. התאורה צידדית ורכה. זוויות הצילום היא גובה העיניים וגודל הפריים הוא לונג שוט.

Jennifer G, Teenager

בתצלום הנ"ל צילמה סלניג'ר נערה אמריקאית בחדרה. הנערה יושבת על מיטתה כאשר מבטה מופנה למצלמה וההבעה שלה ריקה. החדר של הנערה נקי ומסודר ואין בו הרבה פריטים. התצלום הוא חלק מסדרה המציגה את החדרים של בני הנוער בשנות ה-90. בחרתי בתצלום זה כי הוא שונה משאר התצלומים בסדרה ומראה צד שונה של בני נוער. למרות שסלניג'ר ביקשה מבני הנוער אותם צילמה לא לסדר את החדר, החדר של הנערה בתצלום מסודר ונקי. התמונה צולמה בעדשה רחבה בפרספקטיבה רחבה. מהירות התריס גבוהה ויש הקפאה של התנועה. עומק השדה מלא ויש חדות מלאה. הדמות נמצאת בשליש בתצלום והיא חלק מהרקע. הצבעים בתמונה קרים והגוונים הבולטים הם לבן וכחול. התאורה בתצלום מלאכותית, תאורת פלאש. התאורה מרכזית ויש ניגודיות ממוקדת בין כהה לבהיר. זוויות הצילום היא גובה העיניים וגודל הפריים הוא לונג שוט.

Krissy P, Teenager

בתצלום הנ"ל צילמה סלניג'ר נערה אמריקאית בחדרה. הנערה עומדת במרכז החדר כאשר מבטה מופנה למצלמה וההבעה שלה ריקה. הנערה לובשת טוניקה שמתכתבת עם הצבעים שבחדרה, נראה כי כל הגוונים עובדים זה עם זה. החדר של הנערה מבולגן. התצלום הוא חלק מסדרה המציגה את החדרים של בני הנוער בשנות ה-90. בחרתי בתצלום זה כי הצבעים החמים בו נותנים לי השראה רבה ומסקרנים אותי. התמונה צולמה בעדשה רחבה בפרספקטיבה רחבה. מהירות התריס גבוהה ויש הקפאה של התנועה. עומק השדה מלא ויש חדות מלאה. הדמות נמצאת במרכז התצלום והיא חלק מהרקע. בפריים צבעוניות בולטת- אדום וצהוב הם הצבעים הבולטים בתצלום. הצבעים חמים. הזוויות הצילום היא גובה העיניים וגודל הפריים הוא לונג שוט. תאורה בתצלום מלאכותית, התאורה מרכזית ויש ניגודיות ממוקדת בין כהה לבהיר.

לדעתי סלניג'ר מצליחה להעביר את המסר שלה בסדרה בצורה ברורה. התרשמתי מאוד מהרעיון לצלם נערים ונערות בחדר שלהם מבלי הכנה מוקדמת- בלי שיסדרו וינקו את החדר. אקח בהשראה לפרויקט שלי את הרעיון הזה ואבקש מהנערות אותן לצלם לא לסדר את חדרן.

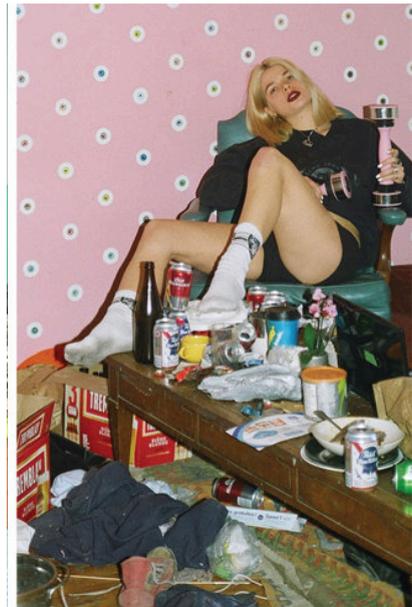
2. מאיה פוהר / Maya Fuhr

מאיה פוהר, נולדה בשנת 1989 בויקטוריה, קנדה. מאיה היא בת לפסיכולוג ומעצבת, בתמונותיה היא בוחנת היבטים שונים של עולמות האמנות, האופנה והעיצוב. לאורך הקריירה שלה, מאיה חיה ועבדה בין ניו יורק, לוס אנג'לס, מונטריאול וטורנטו, מה שהעניק לה מגוון רחב של טעם והשפעות חברתיות. מאיה ממזגת שפות ויזואליות שונות בתמונותיה, מבחינה אסתטית העבודות שלה חמות, בהירות ומזמינות לעין אך יש משהו מתחת לפני השטח שמטרתו לסקרן את הצופה. בעבודותיה ניתן לזהות שאלות על מיניות, מגדר, אסתטיקה וטעם רע מול טעם טוב, כמו גם ביקורת על עולם האמנות וניסיון לבחון את סף היכולת של הצופים.

כיום מתגוררת פוהר בטורונטו ועובדת כצלמת אופנה שעבודותיה מופיעות במגזינים בעלי סגנון אלטרנטיבי, המייצגים את דור המתבגרים העכשווי.

את כל העבודות היא מצלמת במצלמת פילם Pentax K1000 שקיבלה במתנה מאביה, ולא במצלמה דיגיטלית כנהוג היום בתעשייה - בחירה שמשפיעה גם על בניית המיזנסצנה עצמה. "אם אתה מתכנן את הצילום לפני שאתה לוחץ על הקליק, התמונה תהיה טובה יותר", היא אומרת.

בסדרה *"Garbage Girls"* צילמה פוהר נשים מבולגנות בחדריהן המבולגנים. פוהר לקחה השראה בסדרה זו מהצלמת אדריאן סלינג'ר וגם היא בדומה לסלינג'ר ביקשה מהמצולמים שלה לא לסדר את חדריהם. התמונות בסדרה עמוסות ומלאות בפרטים, העומס מקשה למצוא את נושא התמונה מיד. מאיה טוענת שאנו חיים בחברה שדורשת מנשים להיות נקיות ובעיניה להרבה אנשים יש ציפייה מנשים שיהיו נקיות ועדינות, אך זה לא בהכרח נכון לגבי כולן. הפרויקט שלי עוסק בנערות מתבגרות בחדרן. גם אני, כמו מאיה, מתכננת לצלם את הנערות בחדרים עמוסים ומבולגנים ולתת אווירה של כאוס בצילומים. למשל בדימוי זה ניתן לראות את הבלאגן והכאוס בעקבות ריבוי הפריטים שבצילום.

ניתוח צילומים:

בתצלום הנ"ל נערה שכובה על מיטתה כאשר רואים רק את ראשה. מסביבה בלאגן- בגדים זרוקים, שאריות של אוכל, בקבוקים וכדומה. מרוב הבלגן בחדר כמעט וקשה להבחין בפניה של הנערה. נוצר עומס רב אצל הצופה ובכך גם תחושה של מחנק. התצלום הוא חלק מסדרה. התצלום גורם לצופים להסתקרן לנסות ולפענח כמה שיותר פריטים המוצגים. בגלל ריבוי הפריטים התצלום גורם לי לבלאגן בראש ואי שקט, למרות זאת עדיין התצלום מעניין אותי מאוד וגורם לי לרצות לחפש כמה שיותר פריטים בו. התמונה צולמה בעדשה רחבה. מהירות התריס גבוהה ויש הקפאה של התנועה. נקודת החדות בתצלום הוא פרצוף הנערה, יש עומק מלאהדמות נמצאת בפינת התצלום והיא משתלבת עם הרקע. בפריים צבעוניות בולטת. התאורה בתצלום מלאכותית, תאורת פלאש. זוויות הצילום היא גובהה וגודל הפריים הוא מדיום.

בתצלום הנ"ל נערה העומדת במרכז החדר כאשר חדרה מבולגן. הנערה לובשת חולצה של פיגמה ותחתונים, היא כמעט ערומה. מבטה של הנערה אל המצלמה ויש לה הבעה מופתעת. התצלום הוא חלק מסדרה המראה נשים מבולגנות בחדרן המבולגן. בחרתי את התצלום מכיוון שהוא שונה משאר התצלומים בסדרה. בתצלום זה בשונה מהשאר לנערה יש הבעה עם רגש ולא הבעה ריקה. התמונה נותנת הרגשה של פלישה לחייה הפרטיים של אותה הנערה. נראה שהיא כמעט מתביישת או מובכת מכך שתפסו את החדר שלה במצב הזה. התמונה צולמה בעדשת נורמל. מהירות התריס גבוהה ויש הקפאה של התנועה. בתצלום עומק שדה מלא. הדמות נמצאת במרכז הפריים. בפריים צבעוניות בולטת. התאורה בתצלום

מלאכותית, תאורת פלאש. זוויות הצילום היא בגובה העיניים וגודל הפריים הוא לונג שוט.

בתצלום הנ"ל נערה השוכבת על מיטתה. הנערה לובשת חולצה ותחתונים. חדרה מבולגן ומלא בפריטים שונים. מבטה של הנערה אל המצלמה, אומנם מבטה ריק מרגש אך אכן ניתן להבחין בתחושה של עייפות/ייאוש/תסכול בפניה של הנערה. התצלום הוא חלק מסדרה הבוחנת נשים מבולגנות בחדרן המבולגן. התצלום מהווה לי השראה לסדרה שלי ולכן בחרתי בו. ההבעה הריקה של הנערה שעדיין מעביר רגש לצופים מסקרן אותי מאוד ומעורר בי עניין. נדמה לי שהתצלום צולם בעדשת נורמל כי אין עיוותים בתמונה וגם מהירות התריס בינונית כי הדמות אינה בתנועה. בתצלום עומק שדה מלא. הדמות נמצאת בשליש התצלום. בפריים צבעוניות בולטת. התאורה בתצלום טבעית, אור שמש. התאורה משתקפת מהצד ויש ניגודיות רבה בין כהה לבהיר. זוויות הצילום היא גבוהה וגודל הפריים הוא לונג שוט.

אני מאוד מתחברת למאיה פוהר ושפת הצילום שלה. מאיה משתמשת בצבעוניות רבה בתמונות שלה וארצה לקחת את זה לפרויקט הגמר שלי. בנוסף, התרשמתי מאוד מהדרך בה מאיה מושיבה את המצלומים שלה ככה ש'יבלעו' בתוך הבלאגן שבתמונה.

3. אמן מתחום אמנות הקולנוע- הסדרה אופוריה

Samuel "Sam" Levinson/סם לוינסון

סמואל לוינסון, נולד ב-8 בינואר 1985, הוא שחקן, תסריטאי ובמאי אמריקאי ממוצא יהודי. הוא בנו של הבמאי זוכה פרס האוסקר בארי לוינסון. בשנת 2019 יצר לוינסון את סדרת הדרמה לנוער של HBO "אופוריה" שעובדה מהסדרה הישראלית "אפוריה".

Euphoria/אופוריה

אופוריה (Euphoria) היא סדרת נעורים אמריקאית שנוצרה על ידי התסריטאי והמפיק סם לוינסון, המבוססת על הסדרה הישראלית באותו השם. הסדרה עוסקת בבני נוער שמכניסים את עצמם לעולם של כאוס. הסדרה עלתה לשידור ב-16 ביוני 2019. אין ב"אופוריה" נרטיב בעל מבנה אחיד. "אופוריה" היא למעשה ניסוי שבו סם לוינסון (שכתב את כל הפרקים) עושה מה שהוא רוצה. הסדרה עוקבת אחרי חייה של רו, נערה נרקומנית הסובלת מהפרעה דו-קוטבית, שהשתחררה לאחרונה ממוסד גמילה. חייה של רו משתנים ללא הכר כאשר היא פוגשת את ג'ולס, נערה טרנסג'נדרית שעברה לעיר אחרי גירושי הוריה ומחשפת מקום להתשייך אליו במקביל, הסדרה גם עוקבת אחרי חייהם של חברי ביתה של רוף נייט, מאדי, קאסי, קאט ולקסי; ומגוללת את התנסויותיהם עם סקס, סמים, לברות, אהבה וטראומה.

בעונתה הראשונה, תיארה "אופוריה" את חיי בית ספר אמריקאי בעיירה קטנה, שבו בני נוער מתמודדים עם בעיות כהתמכרות לסמים, פשע, מיניות ושיימינג, ומשפחות הרוסות שמקדמות במרץ את הקושי.

הסדרה הפכה לפופולריות ברחבי העולם במהרה, אך משכה ביקורות ומחלוקות משמעותיות על התוכן המפורש שלה הכולל בני נוער, במיוחד בעקבות הצגתה של מיניות בגיל העשרה. "אופוריה" סוקרה כסדרה הנעורים הנועזת ביותר שנוצרה אי פעם, "היא אמיצה, תובענית ולעיתים אפילו קשה לצפייה".

בנוסף, נאמר שהסדרה "אופוריה" "בוחרת באופן שגוי להאדיר ולהציג התנהגויות של תלמידי תיכון הכוללות שימוש בסמים, התמכרות, סקס עם זרים, אלימות ויתר פעולות הרסניות, כדבר שכיח ונפוץ בעולם של היום".

אוגוסטין פריזל, אשת הטלוויזיה אשר ביימה את פרק הפילוט של הסדרה, אמרה בראיונות כי היא קיוותה שהסדרה תעודד שיח בין הורים וילדים שיתמקד בנושאים הללו, בעוד יוצר הסדרה סאם לוינסון אמר כי לדעתו הסדרה "אמורה לפתוח דיאלוג ולגשר על הפערים והנתק בין הורים לבני נוער".

ניתוח תמונות

לסדרה שפה עיצובית ייחודית לה, שמהלכת על התפר שבין אמת להזייה – הסצנות מוצגות בצורה תיאטרלית ופסיכודלית. "אופוריה" נחשבת לסדרה הכי יפה שמשודרת בטלוויזיה. "היא כנראה אחת הסדרות הכי יפות שנוצרו אי פעם. תצוגת התכלית המרשימה הייתה סימן ההיכר של הסדרה מאז ומתמיד", הוויזואליות היא שבידלה אותה מדרמות אחרות על תקופת הנעורים, ואף מיקמה אותה בליגה אחרת, גבוהה יותר. לוינסון ממחיש את החוויות החיצוניות והחושיות של הנערים בוויזואליה מרהיבה, צילום סוחף ועריכה, וקיימת הקפדה על האסתטיקה העזה והצבעונית.

"אופוריה" משתמשת בצילום כדי להעביר רעיון מסוים. הצבעוניות והארט מצוינים גם הם, כל דמות מקבלת סימנים ייחודיים משלה, בין אם זה בצבע הלבוש, באיפור ותלבושות ואפילו בתאורה נפלאה שמוסיפה ליופי ולעומק המשמעות של כל שוט, כשכל סצנה מותאמת בצבעוניות לרגש ולאופי של הדמות ולמה שהיא חווה.

מקורות מידע

[Photographer Adrienne Salinger's series of teenage bedrooms from the 90s, It's Nice That, Rebecca Fulleylove, 12 April 2016.](#)

[BEDROOMS, Clark Goldsberry, 9/8/2019.](#)

[A GIRL AND HER ROOM BY RANIA MATAR, martha garzon blog, December 14, 2012.](#)

[Girls have really messy rooms. Fact. Photographer Maya Fuhr investigates, Liv Siddall, 15 May 2013.](#)

[במעט תמיד תהיה שם מראה: נערה וחדרה, נטע אחיטוב, XNET, 02.08.12.](#)

[נערות זבל: "איש לא היה מרים גבה אם הייתי מצלמת נערים מלובלכים", איתי יעקב, XNET, 24.03.16.](#)

[סגנון הלבוש שלנו חשוב או לא? - המצפה, ספרייה אונליין.](#)

[גדרובה הולנדית – על מתבגרים ובגדים- דורין לוינגר, 21/12/2022, דאצ'טאון.](#)

["הפסיכולוגיה מתייחסת לאופנה כדבר שטחי, והיא מנהלת אותנו"- גלי וינרב, 28.04.2017, גלובוס.](#)